

A 1351

A. 1351.

Panuraama

ehf

ette näidetud jündinud asjad

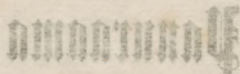
Helmis 15. Augustil 1875.

M. Laur.

Wiflandis, 1875.

Trükitud J. Feldti juures.

100

Zensuri poolest lubatud.
Riias, 16. Oktobril 1875.

1875. Oktobri 16. Riia

100

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

33509

Trükitud J. Feldti juures Wlmandis.

Kolgata mägi.

1. Oh tule armas lugeja!

Rüüd mooga waimus sinna
Kus mina tahan hoolega
Keif asjad tähel panna
Mis sündinud on wanal aal
Nii wõõral kui ka meie maal;
Siis kuule! see on tõsi.

2. Jeerusalemmas tõeste

Ma waimus olen käinud
Ja olen seda dieti
Mo filmaga keif näinud
Mis sündinud on Kolgatal
Tõest wanal aeal Juudamaal
Nii kuidagi firi ütleb.

3. Sääl paistab filmi toledast

Kolgata hirmus mägi
Kus Jeesu haamust heledast

Sääl woolab were jõgi;
 Kolm risti musta taewa al
 Need seiswad püsti Kolgatal
 Neid hirmus päält on waata.

4. Hulf Sõamehi mäe pääl
 Ja feigil odad püsti,
 Sääl seiswad selle koha pääl
 Kus Jeesus poodi risti;
 Sääl palju neid kes naerawad
 Ja mitmed ädast nutawad
 Jeesuse surma pärast.

5. Sääl näed ja taewast leinawad
 Sest päifene läind mustaks
 Sääl palju rahwast waatawad
 Mis Jeesusega tehaks;
 Oh hirmus kole filmapilk
 Sest must ja tume pillwe hulf
 Maad pimedaga katab.

6. Sääl musta pimeduse seesi
 Sain tõeste ma näha
 Kus neli Rooma sõameest

Dn mäele istnud maha;
 Need Jeesu riidid jagavad
 Ja liisku see pääl heidavad
 Mis igaüks peab saama.

7. Sa tead armas lugeja
 Jeeruusalemma pärast
 Dn Jeesus nutnud waluga
 Ja kuulutanud ärdast:
 „Siin aeg saab kätte tulema
 Kus waenlane tõest hulgaga
 Saab sinu ümber piirma.

8. Ei jäta kiwi pääle ta
 Teist kiwi seisma siia
 Sind piinab ilma armuta
 Ja wõtab maha lüüa,
 Kas olgu naine ehk ka mees
 Ta lööb keif maha sinu sees
 Ja ka weel sinu lapsed.“

9. Oh kuidas wäga tõeste
 Dn see keif täide saanud!
 Mis Jeesus Juuda rahwale

6. Ma kuulsin väga haledast,
 Sää! Juuda rahwa preestrid
 Müüd Keisert Tiitust palumast
 Et weel naad elu saaksid;
 „Kui nende Tempel häwitud
 Siis saagu preestrid surmatud“
 Nii kostis Keiser Tiitus.

7. Kõl palju werd müüd walati
 Jeerusalemmas ära
 Keif Juuda maa ka tallati
 Müüd Rooma rahwast ära
 Kõl mittu kümmand tuhat meest
 Said väga alwa hinna eest
 Sää! peris orjaks müütud.

8. Kõl mittu kümmand tuhat meest
 Said tule läbi surma
 Ja mitmel kümnel tuhandel
 Ei annud mõõk sää! armu;
 Jeerusalemi sai häwitud
 Keif rahwas löödud, pillatud,
 Nii kuida Jeesus ütles.

9. Nii sama hirmsa witsaga
 Saab Jumal üksford tõest
 Keif kurjad maa pääl hukkama
 Ei pääse tema käest
 Siin ükski kes ta wastane;
 Mo lugeja siis aegsaste
 Ka armasta fiin teda.

Rooma linnast.

Ristirahwantaaga kiusamisest.

1. Ka Rooma linnas waadates
 Ma nägin kurba lugu
 Kus Keiser Neeru mõllades
 Sääl tegi hirmust tegu;
 Ei tahaks julg mul kirjuta
 Ma siiski pean rääkima
 Oh halasta! mo Jumal.

2. Mo lugeja oh kuule sa!
 Nüüd Reisri Neeru tegu:
 Sääl risti rahwast surmas ta
 See oli hale lugu;

Neid taffudesse mäsiti
 Ja tõrwaga siis määriti
 Sääl elawalt nüüd sisse.

3. Nüüd Neeru rohu aia sees
 Gulk postid püsti panti
 Ja hirmsa põrgu wiha töös
 Need inimesed kanti.
 Kes olid sisse määritud
 Said poste külge feidetud
 Ja ootfid martri surma.

4. Ma nägin Neeru tulewad
 Ning rohu aedas käimad
 Ja rahwas postes põlemad
 Kui selged tõrwa küündlad;
 Nii kaua kui siis nende hääl
 Sääl kadus iga samba pääl
 Sest Keiser rõõmu tundis.

5. Kui sada aastat Kristusest
 Siin olid mööda läinud
 Siis waimus suurest kiirusest
 Ma jälle Roomas käinud;

Dh! hirmus kole filma pilt!
 Sää! seisis ristirahwa hulk!
 Said jälle surma pantud!

6. Sest Keiser Trajan mõllas sää!l
 Ja risti rahwast surmas
 Kus nende meri platsi pääl
 Kui leige wesi auuras
 Dh hirmus piin ja ahastus!
 Ja raske taga kiwatus
 Mis Rooma linnas nähti.

7. Sää!l nägin kiwist ringi sees
 Ma Tiigrid, Leobardid,
 Ja Karud, Lõwid müürades
 Ja suured Elewandid;
 Need seisid hirmu wihaga
 Ja tahtsid üksteist kirsta
 Sää!l hammastega puruks.

8. Ma nägin kiwi müüri pääl
 Mis ümber tehtud ringi
 Nüüd ristirahwast seiswad sää!l
 Kes enne pantud wangi;

Need said sääl alla wisatud
Ja metsalistest surmatud
Keit risti usu pärast.

9. Ma nägin kiwist müüri pääl
Sääl ristirahwast seistes
Ja õhkades ja palwes sääl
Käed taewa poole tõstes;
Neil olid filmad nutu wees
Kui selle hirmsa paiga sees
Naad ootfid martri surma.

10. Ma nägin kuida werega
Naad Jeesust tunistasid
Ja selle hirmsa surmaga
Jumalat auustasid;
Sääl nähti kõrge müüri pääl
Al metsalised kiffsid sääl
Neil siifikonnad wälja.

11. Ma nägin ühte müüri päält
Weel minu pääle waatwa
Ja tahtis nii kui rääki säält
Ja mooga käsku saata,

Et fina armas lugeja
 Nii samuti siis mina ka
 Peam' Jeesust surres kiitma.

12. Ma nägin kuida mihaga

Sääl ristirahvast panti
 Keif surma suure waluga
 Tiigrite ette anti;
 Kus siis ka Lõwid müürasid
 Ja nende pääle kargasid
 Ja puruks káristasid.

13. Ma nägin ristirahwa werd

Sääl walatawad rohkest,
 See täitis maad ja nähti furd
 Need hirmsad loomad ahnest
 Keif seda maa päält laffuwad
 Ja oma jänu aeawad
 Kuni jäid wiimaks maha.

14. Ma nägin uued hulgad sääl

Mis järgest ette toodi
 Need ootfid seni müüri pääl
 Kui teised ära söödi;

Siis jälle alla wiſati
Ja metſalistest ſurmati;
Keiſ ſündis uſu päraſt.

15. Keiſ ſeda nähes märifeſ
Mo rindus minu ſüda
Kui martri ihu käriſes
Sääl tundes ſurma häda;
Siis tahtſin ſuure rutuga
Säält Wenemaale reſida
Kus kallis uſu prijus.

16. (Ei ole wanalt kirjadeſt
Siin ſeda mitte kuulda
Et Weneriigis uſu eeſt
On keegi pantud ſurma;
Seſt riſti rahwas rõõmuſta
Ja laula ſuure häälega:
„Mu olgu Jumalale.“)

17. Ma aga jään weel waatama
Sääl põrgu hirmuſt kaju
Et ſelleſt tääks ka rääkida
Kui jõuan üks kord kojo;

Sest kuule armas lugeja
Ma tahan sulle jutusta
Mis hirmuga ma nägin.

18. Ei tahaks armas lugeja
Sulg enam kirjutada
Sest süda tahab katkeda
Ei suu wõi jutustada.
Ma aga pean hirmuga
Üht hirmust asja rääkima
Oh kuule! kuule! kuule.

Põrgu kuu.

1. Küll kurat põrgus hirmitab
Säab oma hambid hirmisast
Ja wana madu laskutab
Ta saaki nähes rõõmsast;
Oh! sääl on wäga jäle paik
Kus kurdad hulgal lähwad keik
Ei pääse ükski enam.

2. See wana lendam madu tõest
Tuld aeab suust sääl wälja

Ja selle hirmsa tule mäest
 Ta keigil teeb sääal kurja;
 Sääal rahmas hulgal tulewad
 Ja põrgu sisse lähawad
 Oh hirmus! hirmus kole!

3. Sääal kurat ja ta jüngri hulk
 Reid järgest wastu wõtab
 Sääal on üks hirmus patu palk
 Ja igaüks sääal nutab;
 Ka mitmed nähakse kül sääal
 Kel filmi enam põle tääl;
 Reed nutu pärast lõpnud.

4. Sääal nähtaks härra rijetes
 Hulk inimesi seiswad
 Kus põrgulised hirmwites
 Reid iga wiisi piin'wad;
 Ja väga palju alamad
 Kes põrgu walus õhkawad;
 See eest meid Jumal hoidku!

5. Sääal järgest, järgest wijakse
 Reid tule leegidesse;

Sääl halest abi hüütakse
 Käed wälja sirutakse;
 Sääl hirmsad põrgu elajad
 Neid igal wiisil piinawad
 Kes sinna jisse saanud.

6. Sääl näed ja kuida rikas mees
 Abraamit appi hüüab
 Neis hirmsais tule leegides
 Ja põrgust wälja püüab;
 Ei tule ükski appi sääl
 Waid walust lõppeb wiimaks hääl
 Ei jõua enam hüüda.

7. Oh wõta armas lugeja
 Sest õpetust ka sina!
 Ja wõta pattu wihkada
 Siis wiimaks wõid ja minna
 So Issa riiki perima
 Mis Jeesus sul ta merega
 On risti puu pääl saatnud.

Wenemaa ja Mosku lin.

1. Kui tuhat seitsesada aast'd
 Jo olid mööda läinud
 Sest Rooma Keisrist Trajanist
 Ja sest mis Roomas teinud
 Ta waeße risti rahwale
 Kui neid ta metsaliste
 Sääls laskis ette heita.

2. Siis wõtsin usinusega
 Säält Wene maale tulla
 Ja lootsin suure rõõmuga
 Et siin wõin julge olla;
 Kui jõudsin Wene piirile
 Siis kuulsin kuidagi ärdaste
 Keif nutsid sõa pärast.

3. Maad olid ära häwitud
 Ja hoopis paljaks söödud
 Keif külad ära põletud
 Ja mitmed furnuks löödud;
 Ka mina pidin nutuga

Nüüd edasi jääl reisima
 Ses hävitatud paigas.

4. Oh Jumal! mõtlesin siis ma
 Miks on Maailm täis valu;
 Ma selle kurvastusega
 Pean tõest jätma elu;
 Sest rahu põle taewa al
 Ei Roomas ega Wenemaal;
 Oh halasta! mo Jumal.

5. Sai maad jo ära käitud hulk
 Ja tahtsin Mosku minna
 Oh hirmus! hirmus filmapilt
 Mis jääl ka nägin mina;
 Sääl were oead woolasid
 Ja püüsid hirmjast paukusid
 Et kõrvad kumisesid.

6. Reik taewa alust täitis jääl
 Nüüd suure tüki mürin
 Ja sõa meeste häda hääl
 Ning hirmus sõa kärin;
 Reik oli hirmus kuulda jääl

Kui sõa mehed platsi pääl
 Veel surma walus hiiüdsid:

7. „Oh mehed wennad wõidelge!
 Ja Isamaad veel kaitste
 Ja ärge ühte sammugi
 Maad waenlasele antke;
 Sest wõidelge nüüd keigest wäest
 Nii Wenemaa kui Reisri eest
 Ja ärge kartke waenlast.“

8. Ma nägin sõa mehi sääl
 Kül tuhandate kaupa
 Mis hirmsa sõa platsi pääl
 Nüüd panti külma hauuda;
 Ma kuulsin naeste kisa säält
 Ja laste halet nutu häält;
 Ka mina nutsin ärdast.

9. Kül mitmed kümmed tuhanded
 Sääl Borodiinu wäljal
 Reik walus maha langesid
 Sel hirmsal sõa aeal;
 Mo süda tahtis waluga

Mo rindus ära lõheda
Kui seda ma keif nägin.

10. Kui Mosku linna ligidal
Ma mõttede sees seisin,
Mis Keisri lin on Wenemaal
Sääl ümber kaudu käisin;
Siis nägin ühe korraga
Säält suitsu pilwed tõusema
Ja tule lugid üles.

11. Ja warsti, warsti, nähti jäl
Lin seiswad lama tules
Ja suitsu pilwed taewa pääl
Sääl tõusid paksult üles;
Sest kure tige waenlane
Napoleon möllas hirmjaste
Ja leidis oma haua.

12. Kõl Mosku lin sai häwitud
Ja tuhaks maani tehtud;
Keif maead enne riisutud
Kus warandus weel nähtud;
Küüd pidin kurma meelega

Säält jälle ümber pööрма ma
Ja reisin saksa maale.

13. Sääl tahtsin meelt nüüd lahuta
Ja istusin siis maha
Kus põlnud hirmu kartada
Ma tahtsin tõest sääal näha
Mis imeline loomus sääal
On näha Reini äärdseel maal
Sest lugeja siis kuule!

Reini jõgi.

1. Sääl Reini ääres waadasin
See oli väga ime
Kui öösel üksi istusin;
Sest sääal ei olnud pime;
Paat uius Reini jões sääal
Kuu paistis helest taewa pääl
Kaks paadi pääl sääal istsid.

2. Gitari mängis paadi pääl
Üks ilus naesterahwas
Ja kõrwas istus öösel sääal

Suurt fugu meiste rahmas;
 Rein seisib peegli sarnane
 Ruu andis walgust temale
 Sääal kõrgest mäe tagast.

3. Kül ilusaste loodud sääal

See jõe äär on wanast
 Sest tema mõlematel pool
 Näed mäed ja orud fenast;
 Sääal orud väga sügawad
 Mäed mäest ifka kõrgemad
 Mis väga ime näha.

4. Sääal näed ja külad ilusad

Mis seiswad Reini ääres
 Naad näitwad väga madalad
 Sääal kõrge mäe juures;
 Sest mitu kümmend korda tõest
 On mägi kõrgem maeadest;
 See kiidab tõest loojat.

5. Ka Reini rahwal sagedast

On tõest hirmus häda
 Sest et neist kõrgest mägedest

Saab lumi matma teda;
 Kui lumi kõrge mäe päält
 Saab hulgal alla weerma säält
 Siis lammatab ta mitmed.

6. Ka wabest Keini uputab
 Säält oma rahwast orus
 Kui wesi väga kõrgets saab
 Siis rahwas seisab norus,
 Ja püüawad siis paadiga
 Säält mägedele rutata
 Et wõiksid hinge päästa.

7. Siis Keini fattab põllud maad
 Ja uputab neil wiljad
 Siis rahwas hädas õhkawad
 Ja elu päewad kurjad;
 Kui wiimaks wesi alaneb
 Siis iga üks ta paika lääb
 Ah! keif on häwitadud.

8. Maad muidu säält on väga hääb
 Mis kallist wilja kandwad
 Säält wiina puid ja hulgal näed

Mis kallist kasu andwad;
 Kui Jumal hoiab kahju eest
 Siis kuuled Reini inimest
 Sa ikka rõõmsast laulwad.

9. Sää! Reini pääl naad sõidawad
 Ja laulwad kaunid laulud,
 Ja lustilised näitawad
 Mis pole muial kuulnud;
 Naad laulwad suure rõõmuga
 Mo lugeja siis rõõmusta
 Ja laula nii kui mõistad.

Prantsuse põgenemine Wenemaalt.

1. Kui Saksamaal weel reisides
 Ma wiitsin mõned päewad
 Keif tähel pannes waadates
 Mis siin mo filmad näewad;
 Siis sain ma aru korraga
 Et Prantsus oma sõaga
 Ka seda oli mõitnud.

2. Ja warfi, warfi nähti sääl
 Nüüd Prantsust põgenewad
 Ja ühe häda filla pääl
 Gulk jõe põhja jääwad
 Ja Wenelased rutuga
 Tuld andsid neile waluga
 Sääl ifka tagant selga.

3. Veel kuuldi hale palwe häääl
 Ei keegi halastanud
 Sest et naad olid Wenemaal
 So palju kurja teinud;
 Nüüd rohkest palka selle eest
 Sääl said naad Wenelaste käest
 See oli väga õige.

4. Üks hirmus lahing Lipsikis
 Sai sakssamaal veel peetud
 Ja mitu sada tuhat mees
 Said sääl weel maha löödud;
 Nüüd Prantsus täiest wõideti
 Europal rahu saadeti
 Sääl hirmsa furma läbi.

5. Nüüd Wene wägi kui üks pilw
 Pariisi poole tõtas,
 Ja meie armsa Keisri film
 Sääl selle pääle waadas
 Et mitte wõõra omasse
 Ei pea puutma ükfigi;
 Ja armastas weel waenlast

6. Kui sõa mäega jõuudis ta
 Pariisi linna ette,
 Siis wäga ärda meelega
 Nut tulli säääl tal kätte;
 Kui seda häda mõtles ta
 Mis sees nüüd õhkas Wenemaa,
 Ja nuttis haledaste.

7. Ta langes maha põlwili
 Ja sõa wägi ühes
 Ja filma wesi põrmusse
 Sääl weeris palwet tehes;
 Sest Jumal oli armsaste
 Nüüd mõidu annud temale
 Ses raskest sõa färas.

8. Kui isa maenitses ta sääl
 Siis oma sõa mehi
 (Ja mutu wesi pale pääl) —
 Et ükski riisu tohi —
 Ta ütles: „lapsed lähame
 Prantsuse pea linnasse
 Sääl ärge tehke paha.“

9. „Sest Prantsused kui rõõmlid tõef
 Meil tegid palju walu
 Meid Jumal päästis nende käest
 Ja kinkis meil weel elu;
 Pariisi linna lähame
 Ja Boh nabardi wõidame
 Tõest igaweste ära.“

10. (Oh õnis on! kes alati
 Issandad meeles kannab
 Ja oma wiimise tunnini
 Ja südant temal' annab;
 Ei lõppe tema mälestus
 Waid jut taft ikka rahwa suus
 Kui Reisrist Aleksandrist.)

11. Pariisi linna katused .41

Täis rahvast kühisesid
 Keif turud, tornid, uulitsed
 Prantsustest kihisesid
 Kui meie Keisert nägid naad
 Sääl ratsa linna tulewad
 Ja Wene sõa wäge

12. Kui lapsed armast isa naad

Keif tungisid nüüd waatma
 Ja Wene sõa wäge ka
 Siin armsast wastu wõtma;
 Sest sõda oli lõpenud
 Ka Prantsused said päästetud
 Sest were janulisest

13. Naad hüüdsid suure häälega:

Hurah! hurah! hurah!
 Suur Wene Keiser elagu!
 Hurah! hurah! hurah!
 Oh waat mis armas mees on ta
 Ja waatab armsa näuga
 Hurah! hurah! hurah!

14. Napoleon maha heidetud

Sai Keisri valitsusest
 Ja ära wangi saadctud
 Ja Keisri Muujärjest;
 Ja seisib mere saare pääl
 Nii kaua kui sai surma sääl;
 Keif öelad nõnda lõpwad.

Kojumine.

1. Europa maa nüüd hingada

Sai suurest sõa kärast
 Keif hakkas jälle kojuma
 Nii kuida olli wanast;
 Kül mitu kümmend aastat weel
 Ei olnud otja filma weel
 Mis sugulased nutsid.

2. Pruut nuttis oma peijukest

Siin väga haledaste
 Ja isat, emat, poeukest
 Weel väga kibedaste;

Ra õed nutsid wendasid
 Kes nende filmist kadusid
 Sel raskeel sõa aeal.

3. Neg aealt hafas kuiwama
 Siin nutja filma wesi
 Ja Wene maa läks kosuma
 Tööd leidis iga käsi;
 Weel Mosku tuha unifud
 Said filma weega leutud
 Kui ehitus neil hafas.

4. Kui rahu Waim jo lehwitas
 Europa mulla pinnas
 Siis Wene rahwas walmistas
 Keif maead Mosku linnas;
 Raad nutsid suure häälega
 Sääl enne kui said hafada
 Uut linna ehitama.

5. Sest iga selts fond seisis sääal
 Kus oli tema maea
 Sääal olnud — nuttis tuha pääl
 See oli keif nüüd waea;

Sääl põlnud muud kui tuhft ja põrm
 Suur Jumal ja ta kallis arm,
 Sääl awitas keif teha.

6. Kui Juuda rahwas tagasi
 Said Babelist weel tulnud
 Ei ole Moskus sugugi
 See lugu parem olnud;
 Ra nemad nutsid ärdaste
 Kui wõtsid linna uueste
 Sääl üles ehitada.

Praegune Mosku lin.

1. Oh tule armas lugeja
 Nüüd mooga Mosku linna
 Siis saad sa näha rõõmuga
 Mis ehitud on sinna
 Ta seisab ilusaste sääl
 Nüüd Mosku jõe pinna pääl
 Et rõõm on teda näha.

2. Sääl uhke Kremli fina näed
 Kus Reisrid kroonitakse

Siis imetelema sa jäed
 Kui sul keif näidetakse;
 Sääal näed sa Kremli harja pääl
 Suur kolne ilus lip on sääal
 Ja Reisri wap ta fees.

3. Sääal Reisri Kremli ligidal
 On ilus firik näha
 Ja tema nurga lähedal
 Suur kel on kufnud maha
 Oh tema on kül mäga suur
 Tal alla pišut tehtud müür
 Et ära ta ei waeu.

4. Ta torni tee päält langenud
 Kui tõmmati ta üles
 Siis on ta maha kuffunud
 Suur auk tal weere küljes;
 Säält ratsa mees wõib rahuga
 Kül tema jisse šõitada
 Sees ka weel ümber pöördada.

5. Suur ilus turg on Kremli ees
 Ja keif on püsti pakkest

Sääl kõnnib naene kui ka mees
 Ja läab säält üle noppesi;
 Sääl tõllad sõitwad murinal
 Ja jõge woolab kohinal
 Säält turu äärest mööda

6. Tüki maad nüüd lähme edasi
 Et näeks täiest jõge
 Sääl vaatame kord tagasi
 Kas näeks ka jõe wäge;
 Kül tuhandate wiisil sääl
 See suure laia turu pääl
 Näed fina rahwast liitwad.

7. Suur kivi sild on Mosku pääl
 Sääl paremat fät näha
 Ja seitse wõlwi tema al
 Jõe põhja tehtud maha;
 Sääl on ka tuhat tornisid
 Ja väga palju kirikid
 Keif ilusaste tehtud.

8. Nüüd jälle, jälle rutuga

Ka lähme meie sinna

Rus rahwas usinusega õnnest iisliis oē
 Keif tahab eel minna; sōi sōdu lāhē
 Sāäl jõe äärde jõuamea õsttilu oē
 Ja tähel pannes waatame iisliis oē
 Rus paadid hulgal sõitwad. sōi sōdu lāhē

9. Sāäl jõe äärde ehitud. 21

On ilu tornid fenast sōi sōdu lāhē
 Ja aiad puid täis istutud sōi sōdu lāhē
 Mis õitswad wāga armsast; sōi sōdu lāhē
 Üks ilus uhke aed sōi sōdu lāhē
 Mis seisab jõe ääre pääl sōi sōdu lāhē
 Rust rahwas jõe waatwad. sōi sōdu lāhē

10. Nüüd jälle lähme edasi

Et uusi asju näha sōi sōdu lāhē
 Ja waatame weel tagasi sōi sōdu lāhē
 Mis sinna jäi meist maha; sōi sōdu lāhē
 Sāäl paremat kät näed saartoo sōi sōdu lāhē
 Rus jõe woolab rutuga sōi sōdu lāhē
 Nüüd Mosku linnast läbi. sōi sōdu lāhē

11. Sāäl maeal palju wāhemad
 Kui Peeterburgi linnas sōi sōdu lāhē

Ja fiiski väga ilusad
 Sääl uhke jõe pinnas;
 Ka uulitsad on ilusad
 Ja fiiski mõned kitsamad
 Kui Peeterburgis näha.

12. Nüüd rahwa järel tõttame
 Ja vaatame, kus lähvad,
 Keif selja taha jätame,
 Oh vaat mis filmad näewad!
 Paraadi plats mis linna sees
 Nüüd seisab meie filma ees
 Oh väga ilus tema!

13. Kül mitu kümmend tuhad meest
 Sääl näed ja paigal seistes
 Naad roheline mundri sees
 Ja keif on walges pükstes
 Naad ootwad Keisrit tulema;
 Nüüd palju tõldu rutuga
 So sõitwad eele sinna.

14. Sääl sõidab wiimaks tõllaga
 Nüüd Keiser läbi linna

Ja igauks ka rutuga
 Nüüd tõttab vaatma sinna
 Kus sõa vägi mänguga
 Ja tarkust näitab rõõmuga
 Sel juurel Keisri härral.

15. Sää! näed ka kuidas kural käel
 Suur jõgi linnast woolab
 Sää! ilus plats on sõa mäel
 Ja mängu hää! sää! kõlab
 Oh vaat mis uhke fild on sää!
 Keif rauast Mosku jõe pääl
 Mis ilufaste tehtud.

16. Sää! rahwas mitmed tuhanded
 Nüüd seiswad palja pääga
 Keif Keisril auu pakkumad
 Ja teemad ruumi hääga
 Kui Keiser uhke kõllaga
 Sää! sõidab üle turu maa
 Ges neli walget hobust.

17. Siis õitse kasma Mosku weel
 Ja maitse rahu päiwi!

Ja unusta siin Ilma pääl
 So sõa tule kääkki
 So haamad jälle parandud
 Ja filma wesi kuivatud;
 Muu Jumalalest olgu!

18. Müüd Moskust Jumalaga teik!

Ma reisima pean ära
 Et näha saaks kus on see paik;
 Kus sui on Keisri herra;
 Tal mitmed sui lossid sääl
 On tõest Ingermani maal;
 Ma räägin Peeterhohwist.

Peeterhohwist.

1. Müüd seitse sada wersta ma
 Sest Moskust põhja poole
 Sääl sõitsin suure rutuga
 Ja jõudsin Ingri maale;
 Kui puhas neitsit istub sääl
 See lin sääl mere ääre pääl
 Kel Peeterhohw on nimi.

2. Sää! Soome lähe ranna pääl

Ses Peeterhohwi linnas
 Kül sain ma imet näha
 Ses Reisri lusti aias;
 Sest ilust ei wõi rääkida
 Ma pisut woin sest kirjuta
 Oh lugeja siis kuule!

3. Sää! Reisri sui losst ees

Üks aed on kaunis madal
 Sää! keskes selle aia sees
 Reeb wesi nii kui fatal,
 Sää! pahemat kät ehitud
 On aed ja kuused istutud
 Müüd väga ilusaste.

4. See aed on nelja kandine

Sää! ees pool Reisri maea
 Ja sees kui siirkle ringine
 Siemendist ring on näha;
 Ehk wõib ka olla wast ehk raud,
 Sest mõista ei wõi minu jõud;
 Sest et ma eemalt nägin.

5. Sää! ümber ringi uulitsad
 Keif nelja kanti käimad
 Ja kaunis laiad seisawad
 Need uulitsade rajad
 Ja ühest küljest ülesse
 Trep wiib sind Keisri lossisse
 Ta mäe otsas seisab.

6. Sää! trepi kõrmas woolawad
 Weed torudest nüüd kõrgesse
 Ja säält siis alla kahawad
 Üks teise kõrmas järgest;
 Trep kuim on nii kui põrand
 Sest wesi woolab wälja pool
 Sää! mõlemadest külgest.

7. Rest Keisri maea ukse ees
 Sää! selles firkle ringis
 Nüüd seisab wäsest tehtud mees
 Ja litsub pale higis
 Sää! wäga suure kaewu pääl
 Siis mitmest kümnest torust
 Räib wesi kõrges üles.

8. Sää! rahwas kes patseerivad
 Keif janu kustutamad
 Keif järgest wet säält mõtavad
 Ja edasi siis lähvad;
 Sää! igas neljas unlitjus
 On naad keif järgest reijimas
 Kui Paradiisi aedas.

9. Sää! näed ja Olimäge ka
 Kus Simson Lõwi kiskub
 Nüüd lõhki suure ramuga
 Ja tema pääle litsub;
 Sää! jookseb Lõwi lõugadest
 Wet nii kui suure kaemu jeeft
 Nüüd vastu taewast üles.

10. Kui seda maa keif näha sain
 Mis Wene riigis tehtud,
 Siis kaua mõtlema ma jäin
 Mis Neeru aedas nähtud
 Siis tulli jälle kurvastus
 Kui Roomast nende ahastus
 Mo hinge sisse tungis.

11. „Dh! õhtasin ma mõtteldes
 Mo Jumal armu anna
 Veel neile kes find paludes
 Siin hüüdwad — mured fanna
 Et hirmsad tigid waenlased
 Ja meie elu wastased
 Ei mõiks meid hirmutada.

12. Las Bene riik veel kosuda
 Ja Keiser — sõa wägi
 Ja keife rahwast õnista
 Sa õige abi mägi
 Dh ole meie riigile
 Siin warjuks müüriks armjaste
 Et wõime rahul olla.

13. Kus fina Jumal õnistad
 Üht rahwast, säääl on elu
 Ei waenlane säääl ühtigi
 Wõi temal saata walu;
 Dh! ole meie kants ja müür
 Ehk kuradil on wiha suur
 Ei meie teda farda.

14. Las suure Weneriigi sees
 Weel kosuda keif paigad
 Kus sinu nime paludes
 Weel rahmas appi hüüdmad
 Oh kuule! nende palwe häält
 Ja anne taewast rahu säält
 Siis meil ei ole wiga.

15. Kui tuleb wiimaks meil see kord
 Maailma maha jätta
 Siis anna rõõmu sada wõrd
 Meil armsast appi tötta
 Et meie wiimaks rõõmuga
 So riiki woine perida
 Ses igaweses elus.

Täadaandmine:

Selle sama kae kirjutud raamatud — kes seda raamatukest on kirjutanud, saavad, eel tulewal aastal kui Jumal elu annab, üks teise järele Gestifeele raamatu müüa G. W. Rosenbergi kulu, õiguse ja waraga trükist wälja tulema:

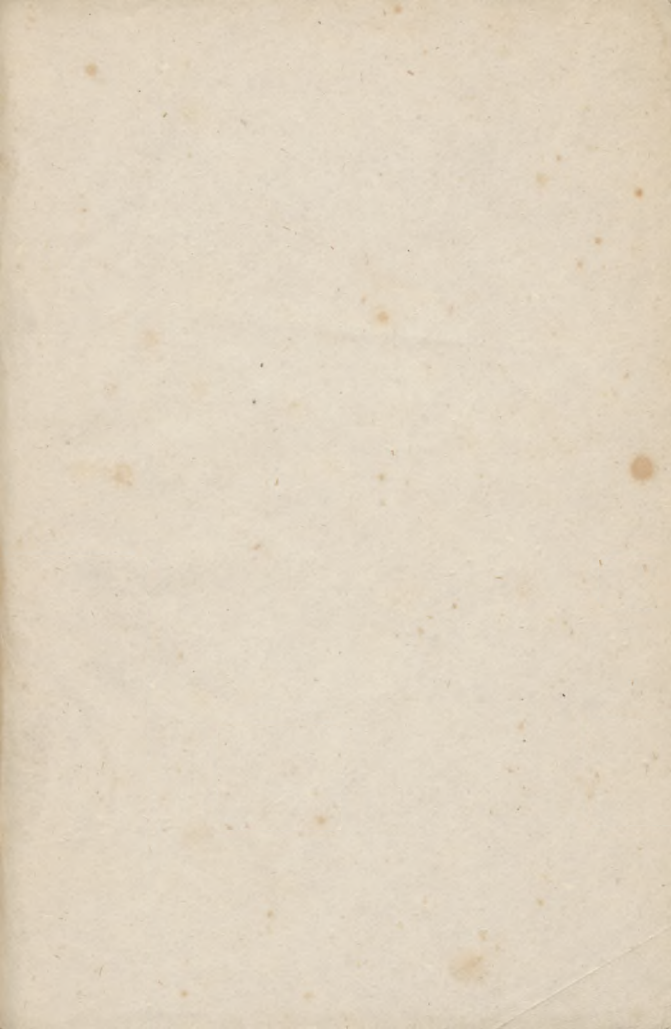
- 1) Teine Kontwööras, ehk kutsumata pulmale pulma koeas.
- 2) Peig ja pruut, laps ja lätki, tõbine ja tõbe woodi, furnu ja puusärk, üks käsi raamatukene pidude pääl.
- 3) Keiser Oktawianus.
- 4) Notre Dame kiriku kellamees, Kwasi-moodu.

5) Johann von Leiden, Ümberristiate
kuningas Uues Sionis.

6) Dömaea Granadas.

7) Kontjalwu Arantsju järel kääia, ehk
kuulus Ispania rööwlide päämees.
3 jagu.

8) Üks kuulus Italia rööwlide päämees
ja suur naeste rahwa sõber. 2 jagu
Rinaldo.

5) Johann von Seiten, Unterbrunn
Lutingshusen Sionis.

6) Dömers Gravada.

7) Konstantin Antonia Jäger 1810, ab
Lutingshusen, verstorben 1810.
S. 1810.

8) Die Leutnants Jäger 1810, ab
Lutingshusen, verstorben 1810.
S. 1810.

